

[Holten.]

tage alle de fordele med, der er kommet til senere.

Handelsministeren (Nyboe Andersen):

Jeg er da meget enig i, at det er vigtigt at få alle fordele med, som EF-medlemskabet kan give os.

Den forordning om mulighed for at yde støtte til teknologisk avancerede projekter inden for oliesektoren, der kom i 1973, blev offentliggjort i De europæiske Fællesskabers tidende i slutningen af 1973, og danske virksomheder har i et år haft mulighed for at gøre sig bekendt med, at denne forordning eksisterede. I februar i år blev der indkaldt ansøgninger ved meddelelse i De europæiske Fællesskabers tidende om støtte i henhold til denne forordning. Det er den fremgangsmåde, som normalt anvendes af Kommissionen, og det er ikke sådan, at det påhviler nogen dansk myndighed derefter at gå i gang med her i landet at gøre enkeltvirksomheder opmærksom på, at nu er der indkaldt ansøgninger i henhold til denne eller hin forordning.

Der er altså ikke tale om, at der er nogen embedsmand, der i den anledning har begået nogen forsømmelse, og det er da også klart erkendt bl. a. i udtalelser fra Industrirådets side i forbindelse med denne sag. Men det er klart, at sagen understreger betydningen af, at virksomhederne følger med i, hvad der står i EFs tidende. Heldigvis kan sagen jo nok rettes op ved, at der bliver en mulighed for at indsende ansøgning senere om at få andel i dette beløb.

Holten (FP):

Vil handelsministeren overveje, om der muligvis er noget, der ikke er så godt i informationen mellem erhvervsorganisationerne og ministeriet, som det burde være, hvad enten fejlen findes på den ene eller den anden side?

Det var en henstilling, den behøver ikke svar.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Jes Schmidt* (CD) til udenrigsministeren:

„Har regeringen ved forhandlingerne om dansk EF-medlemskab været opmærksom

på de særlige problemer, der kunne opstå ved den dansk-tyske grænse på grund af de store forskelle mellem begge landes social- og skattelovgivning, og hvis dette ikke er sket, agter regeringen nu at træde i forhandling med Forbundsrepublikken Tyskland og EF angående en harmoniseringsaftale, der kan sikre en større bevægelighed for arbejdskraften i det dansk-tyske grænseområde?“

(Spm. nr. 83).

Anden næstformand (Erlendsson):

Spørgsmålet vil blive besvaret af statsministeren.

Jes Schmidt (CD):

Anledningen til mit spørgsmål er de vanskeligheder, man i grænselandet støder på, når man vil benytte sig af retten til arbejdskraftens frie bevægelighed. Spørgsmålet er ikke mindst vigtigt i en tid med arbejdsløshed. Jeg vil kun skitsere problemet med nogle ganske få bemærkninger.

Da man i sin tid fra Tønder søgte arbejdskraft i Niebüll syd for grænsen, meldte der sig ikke én eneste. Årsagen er åbenlys: arbejdet i Tønder kunne på grund af beskatning osv. ikke indbringe så meget som arbejdsløshedsunderstøttelsen i Tyskland; tilmed måtte der betales til folkepension og ATP uden udsigt til engang at få nytte af det. Omvendt må danske arbejdere, der tager arbejde syd for grænsen, betale 15 pct. socialafgifter i Tyskland, som de ikke senere kan nyde godt af. Her savnes efter manges mening nede i grænselandet en speciel aftale, så at bevægeligheden på arbejdsmarkedet hen over grænsen også i praksis gøres mulig; det er baggrunden for mit spørgsmål.

Statsministeren (Poul Hartling):

Svaret på spørgsmålet om, hvorvidt regeringen har været opmærksom på problemerne, er klart ja. De skiftende danske regeringer har beskæftiget sig med disse problemer, og allerede under forhandlingerne om Danmarks optagelse i EF var der forhandlinger om tilpasning af de regler, som var gældende i de gamle medlemsstater om social sikkerhed. Disse regler findes i en forordning 1408-71 om social sikkerhed for arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter